

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotila (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): PhDr. Martina Kastnerová, Ph.D.

Práci předložila: Bc. Karolína Charvátová

Název práce: Problematické aspekty studia dějin a kultury – příspěvek nového historismu

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Práce se v obecné rovině zaměřuje na nový historismus Stephena Greenblatta v kontextu problematických aspektů studia dějin a kultury. Jako stěžejní záměr autorka v úvodu nicméně zmiňuje „ověření univerzálnosti konceptu nového historismu, a to v prostředí české protektorátní literatury“ (s. 1), čímž naznačuje úsilí vykročit za standardní deskripci (v diplomové práci žádoucí). Záměr považuji za naplněný.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je rozčleněna do dvou částí, teoretické a „praktické“, a to i proporcionalně. První část v rozsahu cca 30 stran pojednává o novém historismu (vznik, inspirace, kritizované koncepce, představitelé, metodologie, kritika), přičemž se soustředí na dílo Stephena Greenblatta. Autorka ve výkladu postupuje logicky, využívá poměrně širokého souboru zdrojů pramenných i sekundárních, parafrázuje na základě dobrého rozumění problematice, zasazuje do potřebných souvislostí a v neposlední řadě zdařile překládá či parafrázuje i zdroje anglické. Za pozitivní považuji, že autorka pracuje s prameny nejen, pokud jde o těžiště jejího zájmu (práce novohistoriků), ale i v případě inspiračních zdrojů a kritizovaných koncepcí. Díky tomu se jí daří na poměrně malém prostoru adekvátně představit komplikovanější téma. Jistou slabinou jsou mnohdy konstruované formulace a časté citované pasáže (k tomu více v bodu 3).

V druhé („praktické“) části práce autorka usiluje o aplikaci novohistorických interpretačních postupů, aby tak zároveň ověřila jejich funkčnost i mimo obvyklou „bezpečnou zónu“ (narativ, anglická renesance) – a vybírá k tomu dílo Jiřího Ortena. Praktická část obsahuje úvod i závěr, kde autorka vhodně komentuje výběr díla, svůj postup („metodu“), předpoklady i závěry z analýzy plynoucí. Samotnou analýzu Ortenovy tvorby „v kontextu doby“ lze považovat za zdařilou. Závěr pak vhodně uzavírá výklad opět zasazením do kontextu problematických aspektů studia dějin a kultury, zároveň ukazuje teoretickou a praktickou část jako logicky spjaté.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Vyjadřování autorky je srozumitelné, ne vždy je formulováno terminologicky precizně, jazykový projev je nicméně kultivovaný (srov. např. zdařilý závěr). Autorka využila pro svou práci relevantní zdroje (pramenné, sekundární, monografické, články, online zdroje), ověřené citace jsou správné, forma zápisu zdrojů též.

Formální úprava obsahuje spíše drobnější nesrovnalosti:

formulační – objevují se zbytečně konstruované formulace, někdy vedoucí až ke stylistickým chybám nebo nesprávným vazbám (např. s. 3, 20), občasná kumulace kondicionálů (např. hned v úvodu, který bohužel nepatří mezi formulačně nejjistější část práce)

citační – na elektronické zdroje většinou není odkazováno adresně (např. s. 8, 9), u opakovaných odkazů se neuzívá důsledně „tamtéž“, seznam literatury by pro přehlednost mohl být rozčleněn (alespoň na prameny a sekundární zdroje)

typografické – neoddělená slova v celém textu (nejspíše důsledek editoru / převodu textu) (místy bohužel rušivé), (ne)odsazování odstavců

formální – typografické drobnosti v poznámkách pod čarou (nadmíra interpunkčních znamének apod.)

gramatické – zejm. interpunkce (např. s. 1, 2, 4)

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Oceňuji obzvláště autorčinu snahu vyjít za deskripci nového historismu a včlenit do práce samostatnou analýzu, schopnost obsáhnout širokou škálu teoretických znalostí na základě relevantní pramenné a sekundární literatury, převážně anglické, a také určitou metodickou „uvědomělost“. Nedostatky jsou spíše drobnější a formálního charakteru (viz výše - zejm. konstruované formulace se stylistickými pochybeními).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Lze nový historismus využít i k interpretaci děl, „jejichž vznik JE veden estetickými záměry“? (srov. poslední věta závěru – s. 70)

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): výborně

Datum: 19. 5. 2019

Podpis:

